

Î N C H E I E R E

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea de Stat „Gările și Stațiile Auto”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grabovschii Cristina împotriva Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto” cu privire la anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Gările și Stațiile Auto” și a fost menținută hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 18 mai 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 29 septembrie 2016 reclamanta Grabovschii Cristina s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Gările și Stațiile Auto”, solicitând anularea ordinului nr.287-p/a din 16 august 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că în fapt, în baza ordinului nr.287-p/a din 16 august 2016, angajatorul în persoana administratorului Ștefan Vieru, a ordonat: 1. „A aplica d-nei Grabovschii Cristina, casier bilete filiala Soroca, a ÎS „Gările și Stațiile Auto”, pentru încălcarea disciplinei de muncă, conform art. 206 alin.(1) lit."b" din Codul Muncii, sancțiunea disciplinară - mustrarea; 2. Secția evidență contabilă pe parcursul a șase luni din-ziuă aplicării sancțiunii disciplinare nu va aplica persoanei sancționate stimulări pentru succese în muncă, excepție cazul revocării sancțiunii”.

Invocă reclamanta, că la emiterea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare, angajatorul a încălcat un șir de norme legale, în special art. 210 alin.(1) din Codul Muncii, iar din conținutul ordinului rezultă cu certitudine că datele obligatorii stabilite prin lege, în special termenul în care sancțiunea poate fi contestată, nu au fost incluse de angajator ceea ce duce la nulitatea acestuia.

Indică, că o explicație scrisă de salariat privitor la motivele pretensei absențe

la locul de muncă ar fi fost suficientă pentru a nu decide aplicarea unei sancțiuni disciplinare. Prin urmare menționează, că contrar legii, șeful serviciului juridic dl Ghenadie Vlas și-a atribuit rolul de administrator și a expediat o citație, prin care a solicitat D-nei Grabovschii Cristina să se prezinte la administrația ÎS „Gările și Stațiile Auto”, mun. Chișinău, str. M. Varlaam 58.

Relevă reclamanta, că a ignorat această citație, considerând-o ilegală, deoarece șeful serviciului juridic sau altă persoană, cu excepția administratorului, nu poate emite acte de dispoziție obligatorii pentru salariatul Grabovschii Cristina.

Astfel, pentru a se conforma unor cerințe a juristului, salariatul trebuie să încalce disciplina muncii și să părăsească locul unde își desfășoară activitatea nemijlocit pentru a se deplasa în mun. Chișinău, iar în situația când persistă premisele unui litigiu individual de muncă un astfel de pas poate dăuna intereselor salariatului care este cercetat anume pentru lipsa nemotivată de la serviciu.

Sustine, că angajatorul era obligat să emită „Ordin”, dar nu „Citație”, în care să indice că deplasarea de la locul de muncă până la sediul administrației nu se va considera absență nemotivată de la locul de muncă. Indică, că angajatorul era obligat să dispună compensarea cheltuielilor de deplasare pe ruta Soroca - Chișinău - Soroca pe care urma să le suporte salariatul (reclamanta) deoarece cerința enunțată nu face parte din obligațiunile de serviciu a salariatului și oricare plată impusă salariatului este nejustificată, abuzivă.

Solicită anularea ordinului nr.287-p/a din 16 august 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare - mustrarea.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 mai 2017 cererea de chemare în judecată depusă de Grabovschii Cristina împotriva ÎS „Gările și Stațiile Auto” cu privire la anularea ordinului nr.0287-p/a din 16 august 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare a fost admisă. S-a anulat ordinul nr.287-p/a din 16 august 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare - mustrarea, ca fiind ilegal. S-a încasat de la ÎS „Gările și Stațiile Auto” în beneficiul Cristinei Grabovschii suma de 5 000,00 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică (f.d.96, f.d.102-106).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, a fost respins apelul declarat de ÎS „Gările și Stațiile Auto” și a fost menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 mai 2017 (f.d.161, f.d.162-168).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 10 ianuarie 2018, în termenul prevăzut de lege, Întreprinderea de Stat „Gările și Stațiile Auto” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017 și a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 mai 2017, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond superficial au examinat probele, nu au luat în considerație probele anexate de pârât, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat

normele de drept material și procedural.

La 07 martie 2018 intimata Grabovschii prin intermediul avocatului Felișcan Victor a prezentat referință pe marginea recursului înaintat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Gările și Stațiile Auto” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Gările și Stațiile Auto” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Gările și Stațiile Auto” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Iulia Sîrcu

Judecători

Galina Stratulat

Ion Druță